

Věc: posudek vedoucího bakalářské práce Lucie Kalivodové s názvem *Metonymický ráz prózy a jeho ozvuky ve filmovém zpracování*

Autor posudku: Jakub Češka Ph.D.

Autorka si klade otázku, nakolik ve Fuksově *Spalovačí mrtvol* dominuje metonymie a zda-li lze číst narativní postupy prizmatem afázie podle Jakobsona. Další ohled, který autorka zkoumá, je to, nakolik se metonymičnost prózy odráží ve filmovém zpracování. Kromě těchto dvou vstupních otázek se pokouší vzájemně nasvětlit masochismus a afázii (sklon k metonymičnosti, eliminace metafor atp.), či jinak řečeno, zda-li je masochismus metonymický. Tuto hypotézu hodlá testovat jak na próze, tak i na jejím filmovém zpracování.

Teze je nosná, zvládnutí teoretické literatury (Jakobsonovo pojetí afázie, Deleuzovo pojetí sadismu a masochismu) bezpečné. Obdobně zřetelné je prokázání akcentace metonymičnosti ve filmu. Jedinou pochybnost vyvolává kompozice práce: autorka po vyznačení cíle práce vychází ze studií o SM, dále pak zohledňuje autorskou intenci, pak se vrací k výkladu afázie podle Jakobsona, dále k Deleuzově koncepci masochismu. V těchto kapitolách již činí poznámky k základní hypotéze, takto jsou však tyto poznámky rozptýleny v kapitolách, které jsou původně věnovány jiné tematice. Navíc je styl autorky poněkud deklaratorní, jednoduše konstatuje, s čím souhlasí, k čemu se přiklání, aniž by důsledněji vyložila proč. V tomto ohledu je její argumentace poněkud uzavřená, neboť neumožňuje čtenáři, aby mohl sledovat podrobněji její vyvozování, namísto toho jsou mu předložena jistá stanoviska. Třebaže je vstupní hypotéza silná, není důsledně reflektovaná, o čemž může svědčit i kompozice práce, neboť ústřednímu tématu není věnována samostatná kapitola, ale jak již jsem zmínil, je rozptýlena v dílčích kapitolách. Autorce se v tomto ohledu ne příliš zřetelně podařilo vytknout ústřední téma, které by potom mohla podrobit kritice. Na práci je patrná i jistá nesymetričnost: v jedné z kapitol provádí rozbor novely, a to velmi detailně - kapitolu po kapitole, zatímco v příloze provádí rozbor filmu, opět velmi podrobně záběr po záběru. Z práce není zřejmé, proč rozbor novely je obsahem výkladu, zatímco rozbor filmu je umístěn do přílohy. V těchto rozborech je opět patrné jisté rozptýlení: dílčí postřehy jsou uvedeny v komentářích ať již k jednotlivým kapitolám nebo k záběrům: osnovou se autorce takto stává syntagma (filmu, novely), přičemž by bylo zřetelnější, pokud vzhledem ke zvolené tematice vytvářela jakési průhledy, či příčné řezy do obou fikčních světů. Namísto aby téma neslo výklad, je ono vleповáno do detailních rozborů. V závěru shrne autorka základní postřehy, které jsou pouze vypočítány, aniž by byly podrobeny kritické reflexi.

Tyto poznámky jsou pouze podnětem do diskuse, neboť je třeba znovu zdůraznit, že autorka si s teoretickou literaturou poradila zdatně, prokázala znalost analyzovaného materiálu, osvědčila kompetenci při testování hypotézy, jediným nedostatkem je jistá tezovitost a uzavřenost argumentace.

Práci hodnotím na horní hranici velmi dobře 36 body.

Jakub Češka Ph.D.

Hořátek 8.6. 2006